

- Παρακείμ. Τέτυμιμ, τέτυψιμ, τέτυπται.
 τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
 τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμάνοι εί-
 σι ή ιωνικῶς τετύφαται.
- Τ' περσυντ. Έτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
 ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
 ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμάνοι
 ἦσαν, ή ιωνικῶς, ἐτετύφατο.
- Σ. εχ'. Σημείωσαι, στι τε ενικῇ τρίτῳ προσώπῳ τῷ
 παθητικῷ Παρακειμόνῳ, ή Τπερσυντελικῷ, πρὸ τῷ τ
 σύμφωνον ἔχοντος, διὰ τὴν ἀσυνταξίαν, καὶ γίνεται
 τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. ή χρῆσις δὲ αὐτὸι
 αντληροῖ διὰ Μετοχῆς, ή υπαρκτικῆς Ρήματος.
- Μελ' ὄλ. μέλ. Τετύφομαι, τετύψῃ, τετύψεται.
 τετύψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
 τετύψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψουλαι.
- Α' ὄρεισος α. Έτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη,
 ἐτύφθητον, ἐτύφθητην.
 ἐτύφθημαι, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.
- Α' ὄρεισος β'. Έτυπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
- Μέλλων. α. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
 τυφθήσόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθή-
 σεσθον.
 τυφθήσόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθή-
 σονται.
- Καὶ β'. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
- Μέσ. Αόρ. α. Έτύφάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.